

به مخالفت و مبارزه علیه لایحه "اصلاح قانون کار" برخیزیم

با گذشت ۵ سال از تلاش‌های حکومت برای اعمال تغییراتی علیه کارگران در قانون‌بنی کار که با اعتراض کارگران، تشکل‌های کارگری و سازمان‌ها و احزاب کمونیست و رادیکال روبرو شده بود، دولت احمدی‌نژاد با ارایه لایحه "اصلاح قانون کار" به مجلس اسلامی برای تصویب قطعی، تصمیم و عزم حاکمیت برای تغییر قانون کار را نشان داد. اگرچه ماهیت قانون کار بنی نیز ضد کارگری است و اگرچه با قانون کار بنی نیز کارگران در وضویت اسفناکی زندگی و کار می‌کنند؛ اما حکومت اسلامی می‌خواهد تا همان‌ته مانده‌ی حقوق کارگران در قانون بنی را که در شرایطی متفاوت به تصویب رسیده بود، با این "اصلاحیه" زیر پا له کرده و قانون کار را بیش از پیش به ابزاری برای پیشبرد اهداف و منافع طبقه‌ی سرمایه‌دار تبدیل نماید.

در لایحه "اصلاح قانون کار" که به مجلس ارائه گردیده است، به‌ویژه دست کارفرمایان برای اخراج کارگران به‌بهانه‌هایی همچون کاهش تولید و یا تغییرات ساختاری با اضافه کردن بندهائی به ماده ۲۱ بازتر شده است، آن‌هم در شرایطی که به دلیل بحران اقتصادی اغلب کارخانجات با کاهش تولید روبرو می‌باشند.

همچنین در ماده ۴۱ نیز با اضافه کردن "شرایط اقتصادی کشور" به عنوان یکی از سوارهای شیبین حداقل دستمزد، در عمل مساله شیبین مزد براساس نرخ تورم و حداقل سوبشت یک خانواده کارگری (اگرچه هرگز حکومت این را رعایت نکرد) را بی‌اثر و خنثا نموده است. به این ترتیب هر سال شورای عالی کار - که با ترکیب جدید و اضافه شدن نمایندگان دولت که همواره مخالف افزایش حداقل دستمزدها بوده اند - به بهانه‌ی شرایط بد اقتصادی کشور می‌تواند مانع اضافه شدن همان مبلغ ناچیزی شود که به حداقل دستمزدها اضافه می‌گردید، مبلغ ناچیزی که همواره با تورم و لقی فاصله‌ای بسیار داشته است.

در لایحه "اصلاح قانون کار" بسیاری از حقوق کارگران همچون حق پاداش افزایش تولید در ماده ۴۷ و حق اعتراض به اخراج در ماده ۱۵۷ محدود شده و در عوض بر قدرت و نقش دولت و کارفرما برای نمونه در ماده ۴۸ در ارتباط با طرح طبقه‌بندی مشاغل اضافه شده است. حتا در زمینه‌ی تشکل‌های کارگری نیز در ماده ۱۳۱ بر نقش و دخالت دولت به انحای گوناگون از جمله تبصره ۶ افزوده شده است. همچنین در ماده ۱۴۸، حذف سازمان تامین اجتماعی به‌عنوان یگانه سازمانی که سرمایه‌ی آن متلق به کارگران بوده و کارفرمایان می‌بایست از این طریق کارگران را بیمه نمایند، از دیگر مواردی است که با پراکنده‌کردن کارگران در شرکت‌های بیمه‌گر متفاوت که عموماً خصوصی خواهند بود، در آینده بر علیه کارگران به‌کار خواهد رفت.

تهاجم حکومت اسلامی به قانون کار، تهاجم دیگری از سوی نظام پاسدار مناسبات سرمایه‌داری علیه کارگران، تشدید بی‌حقوقی و استثمار کارگران و دهن کجی به آن‌هاست.

کارگران خواستار امنیت شغلی هستند اما حکومت اسلامی با تغییر قانون کار و دادن اختیارات گسترده به سرمایه‌داران، امکان اخراج آن‌ها را تسهیل می‌کند.

کارگران خواستار افزایش دستمزد هستند، اما حکومت با تغییر قانون کار مانع افزایش دستمزدها می‌شود. لایحه "اصلاح قانون کار" یک‌بار دیگر چهره‌ی ضد کارگری حکومت اسلامی را در برابر کارگران ایران هویدا ساخت. اگرچه در قانون کار بنی نیز حقوق کارگران نقض و پایمال شده است، اما نباید گذاشت تا حکومت اسلامی با تغییر قانون کار، آن را بیش از گذشته به عنوان ابزاری در خدمت نظام سرمایه‌داری قرار دهد و بی‌حقوقی بیشتری را بر کارگران تحمیل کند.

کارگران می‌توانند با اتحاد و همبستگی از حقوق خود دفاع کرده و مانع تغییر قانون کار به نفع سرمایه‌داران و نظام حاکم شوند. کارگران پیشرو، کمونیست‌ها و دیگر نیروهای مبارز و انقلابی نیز می‌توانند با افشای این "اصلاحیه" و زدوبندهای حکومت اسلامی و سرمایه‌داران، ضمن آگاساختن کارگران به نتایج این تغییرات و افشای بیش از پیش ماهیت ضد کارگری دولت احمدی‌نژاد و حکومت اسلامی، به توده کارگران در مبارزه علیه تهاجم سرمایه‌یاری رسانند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۲۱ آذرماه ۱۳۹۱

کار - نان - آزادی - حکومت شورایی